

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/15/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613207075
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8613207075.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752 zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, 810 11 Bratislava, IČO: 47 233 516 proti žalovanému H. I. B., nar. XX.X.XXXX, XXX XX W. XX, občan W., za účasti vedľajších účastníkov I. R., V. XX, XXX XX W., IČO: XXXXXXXX, zastúpené JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, Námestie Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvatský Grob, II. G., K. J., XXX XX V., IČO: XX XXX XXX, zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom 089 01 Svidník, Sov. hrdinov č. 163/66, o zaplatenie 851,42 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 7C/422/2013-65 zo dňa 22.01.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu 1.stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi v 1.rade náhradu trov konania vo výške 59,38 Eur a povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi v II. rade náhradu trov konania vo výške 107,16 Eur.

Žalobca j e p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi v I. rade náhradu trov odvolacieho konania vo výške 34,11 Eur na účet JUDr. Jozefa Kempa, advokáta do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žalobca j e p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi v II. rade náhradu trov odvolacieho konania vo výške 40,94 Eur na účet JUDr. Igora Šafranka, advokáta do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa

I. Žalobu zamietol.

II. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal a vyslovil, že žalobca nemá právo na ich náhradu.

III. Vyslovil, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi v I. rade náhradu trov konania vo výške 59,38 eura (trovy právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu JUDr. Jozefa Kempa, advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi v II. rade náhradu trov konania vo výške 107,16 eura (trovy právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta č.ú. XXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXX do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Právne svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil ust. § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 6, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ust. § 1 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. a ust. § 451, § 457 Občianskeho zákonníka a § 153 ods. 1, § 142 ods. 1, § 93 ods. 2, 3, 4, § 24, § 25 ods. 1, 2, 3, § 137 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

V zmluve o úvere zo dňa 25.5.2010 je uvedená ročná úroková sadzba 70,01 %. Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci máj 2010 na úrovni 10,62 % ročne. Dohodnutá výška úrokov 70,01 % ročne uvedená v zmluve podstatne / viac ako šesťnásobne / prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci máj 2010. Dlužník uzatvára zmluvu o úvere a dohodu o úrokoch prevažne z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Dohodnutá úroková sadzba vo výške 70,01 % ročne / ako podstatná zložka právneho úkonu/ je v rozpore s dobrými mravmi, preto predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere sa svojím obsahom prieči dobrým mravom.

Z vykonaných dôkazov súd zistil, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1.072,69 eura a medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalovaná doposiaľ vrátila žalobcovi minimálne 2 009,78 eura, teda viac ako získala, preto súd žalobu ako neodôvodnenú zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal úspešnému vedľajšiemu účastníkovi v I. rade, podľa § 142 ods.1 O.s.p. náhradu trov konania vo výške 59,38 eura (1 z uplatnených 118,75 eura), ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia z hodnoty 851,42 eura, za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 17.3.2014, to je 2x po 51,45 eura + 1x rež. paušál 7,81 eura + 1x rež. paušál 8,04 eura podľa § 9 ods.1, § 10 ods.1, § 13a ods.1 písm. a/, c/, § 16 ods.3 vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Vedľajšiemu účastníkovi v II. rade, ktorý bol tiež úspešný, priznal súd prvého stupňa trovy konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. vo výške 107,16 eura (1 z uplatnených 214,31 eura), ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia z hodnoty 851,42 eura, za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 6.3.2014, účasť na pojednávaní dňa 22.1.2015, to je 3x po 51,45 eura + 1x rež. paušál 7,81 eura + 1x rež. paušál 8,04 eura + 1x rež. paušál 8,39 eura + 20 % DPH, podľa § 9 ods.1, § 10 ods.1, § 13a ods.1 písm. a/, c/, § 16 ods.3, § 18 ods.3 vyhl. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Trovy právneho zastúpenia vedľajších účastníkov považoval súd za nepochybne účelne vynaložené, vzhľadom na to, že právo na právnu pomoc pred súdmi je ústavným právom každého subjektu práva. Navyše, účasť vedľajšieho účastníka, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov v konaní pred súdmi je žiadúca a je vo všeobecnom záujme, pretože vyvažuje faktickú nerovnosť účastníkov konania. Je potrebné si uvedomiť, že v spotrebiteľských sporových konaniach vystupuje prevažne na strane žalovaného bežný spotrebiteľ, ktorý nie je odborne „vybavený“ tak, aby náležite obhajoval svoje záujmy v konaní a bol rovnocennou protistranou právnickej osobe, ktorá je odborne, personálne a materiálne pripravená viesť množstvo súdnych sporov.

Do predmetného konania vstúpili na podporu žalovaného dvaja vedľajší účastníci, ktorí boli v konaní aktívni a zhodne namietali absolútnu neplatnosť vo vzťahu dohodnutému úroku vo výške 70,01 % ročne s poukazom na rozpor s dobrými mravmi. Súd rozhodol aj na základe argumentácie oboch vedľajších účastníkov, preto každému z nich priznal jednu polovicu z uplatnenej náhrady trov právneho zastúpenia.

Povinnosť zaplatiť trovy advokátovi odôvodnil súd prvého stupňa ust. § 149 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku, a to iba čo do výroku o uložení povinnosti žalobcu zaplatiť trovy konania (trovy právneho zastúpenia) vedľajším účastníkom v I. a II. rade, podal včas odvolanie žalobca. Namietal, že napadnutý výrok je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Z hľadiska výsledku konania vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu či neúspechu v tomto konaní žiadny vzťah. Z právneho predpisu nevyplýva žiadny spôsob usporiadania vzťahu medzi žalobcom žalovaným a vedľajším účastníkom a teda z rozhodnutia o veci samej mu neplynie žiadne právo či nárok a nie je a nebol povinný na plnenie spoločne so žalovaným. Preto žalobca tvrdí, že nie je možné aplikovať zásadu úspechu v tomto konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania na vedľajšieho účastníka, lebo ten vo veci samej úspech alebo neúspech v tomto konaní nemal. Postavenie vedľajšieho účastníka sa rozhodnutím vo veci samej logicky nezmenilo a preto aplikácia ust. § 142 ods. 1 O.s.p. je v tomto prípade vylúčená. Uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším

účastníkom je v tomto prípade aj v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje výsledok účelovosti jeho postupu a zneužívanie ustanovenie § 93 ods. 2 - 4 O.s.p. Evidentne motivovaného snahou o dosiahnutie prospechu titulom náhrady trov konania. Žalobca poukázal na novelu Občianskeho súdneho poriadku č. 353/2014 Z.z. platnú a účinnú od 01.01.2015, v zmysle ktorej ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa, podľa osobitného predpisu súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní. V prípade, ak sa občianske združenie dá v konaní zastupovať advokátom, na čo má samozrejme právo, a to ako také žalobca nespochybňuje, je povinné samé znášať náklady s tým spojené, nakoľko takto vynaložené náklady nemožno automaticky považovať za trovy účelné na uplatnenie alebo bránenie práva. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/5/2013 i uznesenie Okresného súdu Bratislava IV. z 13.07.2012 č.k. 23C/27/2012-46, ďalej na rozhodnutia Okresného súdu Galanta, Bratislava V., Košice okolie a aj na názor Okresného súdu Prešov v konaní sp. zn. 11C/259/2013. Ak už samotný vstup do konania nemožno považovať za nevyhnutný z pohľadu výsledku konania, potom za účelné nemožno považovať ani nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Skutočnosť, že združenia vstupujú do konania automaticky právne zastúpené a namietajú skutočnosti súdu známe, resp. ktorými sa súd zaoberá ex offo, nemožno považovať za účelné vzniknuté trovy právneho zastúpenia. Právne odôvodnil svoje odvolanie žalobca ust. § 205 ods. 2 písm. a), d), f) O.s.p. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a vedľajším účastníkom nepriznať náhradu trov právneho zastúpenia.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník I. prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhol rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Má za to, že zmysel vedľajšieho účastníctva v predmetnom konaní sa naplnil. Vedľajší účastník poskytol žalovanému - spotrebiteľovi skutočnú pomoc v spore. Trovy právneho zastúpenia, ktoré boli priznané vedľajšiemu účastníkovi, sú trovy nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva žalovaného - spotrebiteľa. Čo sa týka dôvodnosti náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka poukázal na odborný právny názor, ktorý vyjadril Krajský súd v Prešove v uznesení č.k. 6Co/177/2013-61 zo dňa 28.10.2013. Právne zastúpenie advokátom v tomto konaní považuje vedľajší účastník I. na strane žalovaného za účelné, nakoľko právne kvalifikované podania prispievajú k účinnej ochrane žalovaného - spotrebiteľa, ktorý je v spotrebiteľských vzťahoch v slabšom postavení. Poukázal na judikatúru Súdneho dvora EÚ i Najvyššieho súdu SR (7MCdo/4/2010). Nakoľko žalobca používa naďalej zmluvnú podmienku, ktorá už bola právoplatne určená za neprijateľnú, nielen že porušuje zákonný zákaz používania tejto klauzuly, ale aj takéto konanie je na úkor kvality a očisty verejného života. Ide o záujem na spotrebiteľských vzťahoch bez nečestných klauzúl (uznesenie Súdneho dvora sp. zn. C-786/10 bod 50, rozsudok sp. zn. C-618/10 Banco Espanol, bod 42). je preto logický dôvod konštatovať, že žalobca zavinil vznik trov konania, ktoré by inak neboli vznikli. Poukázal na ust. § 24 O.s.p. s tým, že služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nie len tým, kto a aké práva má, ale aj schopnosťou toto právo uplatniť. Žalobca vo svojom odvolaní poukazuje na Novelu platnú a účinnú od 01.01.2015. Vedľajší účastník I. na strane žalovaného vstúpil do konania ešte pred účinnosťou a platnosťou novely a preto podľa jeho názoru sa uvedená novela na predmetné konanie nevzťahuje. Žalovaný môže kedykoľvek počas konania vyjadriť svoj nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka. Zo skutočnosti, že žalovaný doposiaľ takýto návrh v konaní nepodal jasne vyplýva v úlohách žalovaného, aby vedľajší účastník na jeho strane v predmetnom konaní ďalej vystupoval. Úkony vedľajšieho účastníka majú charakter, ktorý zodpovedá dosiahnutiu účelnej ochrany práv žalovaného - spotrebiteľa v predmetnom konaní, pričom niekedy to môže byť aj formulárový úkon, ako je napríklad oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Vedľajší účastník I. na strane žalovaného si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 34,11 eur za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu proti rozsudku, keďže nejde o odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej podľa písm. b) ods. 3 § 14 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to trovy právneho zastúpenia vo výške 25,72 eur, teda polovica právnej pomoci za vyjadrenie k odvolaniu a režijný paušál 8,39 eur.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril i vedľajší účastník II. na strane žalovaného. Poukázal na ust. § 93 ods. 2 - 4 O.s.p. Procesný kódex účinný do 31.12.2014 prezumoval súhlas hlavných účastníkov s vedľajším účastníkom a o prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodoval len na návrh. Aj v prípade nesúhlasu spotrebiteľa s vedľajšou intervenciou však platí aj ust. § 93 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého má v konaní vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. Novelou O.s.p. uskutočnenou zákonom č. 353/2014 Z.z. bola s účinnosťou od 01.01.2015 do § 93 ods.

3 O.s.p. vložená nová druhá veta, podľa ktorej ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Oznámenie o vstupe do konania doručil vedľajší účastník II. pred 01.01.2015, preto je potrebné posudzovať jeho vstup podľa noriem účinných do 01.01.2015 a nie podľa noriem účinných od 01.01.2015. Z logiky veci vyplýva, že v kontexte s účinnosťou od 01.01.2015 je súhlas účastníka musí predložiť len ten vedľajší účastník, ktorý po 01.01.2015 do konania vstupuje, nie vedľajší účastník, ktorý už do konania pred 01.01.2015 vstúpil. Z opatrnosti sa vyjadril vedľajší účastník II. na strane žalovaného aj k názorom k právnej úprave účinnej do 01.01.2015, ktoré považujú pasivitu spotrebiteľa, potom čo bol súdom vyzvaný, aby sa vyjadril k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, za jeho nesúhlas so vstupom združenia ako vedľajšieho účastníka do konania. Prvá línia najčastejšie poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/188/2012 z 05.02.2013, ako je tomu v súdnej veci. Toto rozhodnutie však prioritne rieši vedľajšie účastníctvo združenia na ochranu spotrebiteľov v súvislosti s riešením prípustnosti odvolania podaného vedľajším účastníkom na podporu spotrebiteľa. Vedľajší účastník namieťa, že ak by aj pasivita spotrebiteľa do 01.01.2015 mohla znamenať jeho nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do konania, takýto záver zo žiadneho ustanovenia O.s.p. v znení do 01.01.2015 sa vyvodiť nedá. Chýba vysporiadanie sa so znením ust. § 93 ods. 4 O.s.p. v znení účinnom do 01.01.2015. V tejto súvislosti vedľajší účastník II. na strane žalovaného poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo/27/2012 z 27.08.2012, 4Cdo/293/2013 z 21.08.2014, 6Cdo/97/2013 z 13.03.2013, 6Cdo/10/2013 z 30.01.2013, 8Cdo/49/2014 z 11.09.2014, 8Cdo/51/2014 z 17.09.2014 a na podporu svojho postoja poukázal aj na uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1274/2014 z 28.01.2015, ktorý pri výklade uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/188/2012 z 05.02.2013 dospel k záverom, ku ktorým rovnako dospelo množstvo ďalších rozhodnutí, že pre účely posudzovanej veci je preto potrebné uviesť, že podľa právnej úpravy účinnej k okamihu vstupu vedľajšieho účastníka do konania účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania nastávajú už okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu (bez ohľadu na konkrétnu fázu právoplatne neskončeného konania); výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nie je potrebný. Len pre vedľajšieho účastníka, ktorý vstupuje do konania po 01.01.2015, platí právna úprava, podľa ktorej súčasťou oznámenia musí byť súhlas účastníka so vstupom do konania. Vedľajší účastník do konania po 01.01.2015 nevstupuje ešte raz. Vedľajší účastník II. do konania vstúpil oznámením o vstupe v roku 2014, kedy zo žiadnej normy nevyplýva povinnosť predložiť súhlas spotrebiteľa so vstupom združenia na ochranu spotrebiteľa do konania. V tejto súvislosti poukázal na stovky rozhodnutí Krajského súdu v Prešove, Krajského súdu v Košiciach a ďalších Krajských súdov na území Slovenskej republiky, medzi inými aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove v senáte 5Co, konkrétne sp. zn. 5Co/63/2012 z 22.05.2012. Pokiaľ sa žalobca odvoláva na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/5/2013, tak argumenty v ňom uvedené sa týkajú žalobcu samotného, ak si uplatňuje pohľadávky za hromadné podávanie totožných žalôb vyplývajúcich z rámcových zmlúv o úvere. Rozhodnutie o nepriznaní trov konania sa má vzťahovať na žalobcov a nie na združenie, ktoré pomohlo spotrebiteľovi vo verejnom záujme. Celé odvolanie žalobcu vyznieva vedľajšiemu účastníkovi II. na strane žalovaného tak, ako keby si žalobca od súdu nárokoval, aby súd ochraňoval hospodárskej záujmy na jeho strane. Preto navrhol rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť a uplatnil si trovy odvolacieho konania vo výške 40,94 eura, za jeden úkon právnej služby odmenu 51,45 eura, polovičný úkon vo výške 25,73 eura a režijný paušál 8,39 eura, spolu 34,12 eura a k tomu DPH 20% vo výške 6,82 eura, spolu 40,94 eura na účet právneho zástupcu podľa § 13a ods. 2 písm. b) Vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p. v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku III. a IV., teda o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi I. a vedľajšiemu účastníkovi II. náhradu trov konania bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p. , aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Pri rozhodovaní o náhrade trov vedľajších účastníkov súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a k odvolacím dôvodom žalobcu dodáva:

Vedľajší účastníci vstúpili do konania podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p. spôsobom vyplývajúcim z ustanovenia ust. § 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014. Podľa ust. § 93 ods. 4 O.s.p. vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že obidvaja vedľajší účastníci vo svojich písomných podaniach namietali práve tie skutkové okolnosti, ktoré boli dôvodom zamietnutia žaloby. Zhodne poukázali na neprimerane vysokú úrokovú sadzbu úveru, neprijateľnú zmluvnú podmienku spočívajúcu v odmene za možnosť odkladu splatnosti splátok a také konanie žalobcu, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Obaja vedľajší účastníci vstúpili do konania s cieľom zbavenia spotrebiteľa účinkov neprijateľných zmluvných podmienok a úroku, výška ktorého bola v rozpore s dobrými mravmi.

Zákonodarca v ust. § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu „ navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi najmä zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná práva úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“.

Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie taktiež nevyplýva žiadny dôvod, pre ktorý by nemala byť poskytnutá právna ochrana aj právnickej osobe. Zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom (z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-279/09).

Vychádzajúc z uvedeného, námietky žalobcu smerujúce k tomu, že nie je účelným, aby sa vedľajší účastníci dali zastupovať právnymi zástupcami neboli opodstatnené. Vedľajší účastníci práve svojou právnou argumentáciou iniciovali a podporovali ochranu žalovaného proti žalobcom uplatnenému nároku, a ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku, argumentačne boli úspešní, výsledkom čoho bolo zamietnutie žaloby v celom rozsahu. Neopodstatneným je taktiež tvrdenie, že súd prvého stupňa nehodnotil kritérium účelnosti pri náhrade trov konania, je možné konštatovať pravý opak. Súd prvého stupňa postupoval logicky, pokiaľ každému z vedľajších účastníkov z dôvodu, že argumentoval v podstate totožne, priznal len polovicu trov právneho zastúpenia, ktorých náhradu si uplatnili majúci za nespravodlivé, aby bolo povinnosťou žalobcu uhrádzať každému z vedľajších účastníkov plnú náhradu trov konania.

Odvolací súd nemá dôvod odkloniť sa od svojej rozhodovacej praxe, poukazuje na svoje rozhodnutie sp. zn. 5Co/63/2012 z 22.05.2012 i ďalšie rozhodnutia čo do priznaných trov konania vedľajším účastníkom za rovnakých podmienok ako v danom prípade v senáte 5Co a ostatných senátoch odvolacieho súdu Krajského súdu v Prešove. K odvolacím námietkam žalobcu považuje odvolací súd viesť, že samotná skutočnosť, že vedľajší účastník má principiálne právo na náhradu trov konania, nie je sporná. V

tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/71/2010 z 09.06.2010, ale ja na ďalšiu judikatúru i literatúru zaoberajúcu sa danou problematikou.

Súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi v I. rade náhradu trov konania vo výške 59,38 eura a o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi v II. rade náhradu trov konania vo výške 107,16 eura podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní úspešný vedľajší účastník v I. rade i vedľajší účastník v II. rade majú právo na náhradu trov odvolacieho konania z tých istých dôvodov, ako odvolací súd konštatoval v dôvodoch rozhodnutia vo vzťahu k trovám konania v prvostupňovom konaní. Preto im odvolací súd priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania od neúspešného žalobcu. Žalobcovi uložil povinnosť vedľajšiemu účastníkovi v I. rade náhradu trov odvolacieho konania vo výške 34,11 eura na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Jozefa Kempa, advokáta do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi v II. rade náhradu trov odvolacieho konania vo výške 40,94 eura na účet je právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Trovy právneho zastúpenia u vedľajšieho účastníka I. boli uplatnené bez DPH, preto sú nižšie o 20%. Každý z vedľajších účastníkov konal v odvolacom konaní za seba a vyjadril sa k trovám konania, ktoré patria výlučne jemu. Preto odvolací súd výšku týchto trov vo vzťahu k jednotlivým vedľajším účastníkom nekrátil na polovicu, tak ako to urobil súd prvého stupňa. Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi I. a II. na strane žalovaného ide o vyjadrenie k odvolaniu žalovaného, teda polovičný úkon právnej služby podľa ust. § 13a ods. 2 písm. b) Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Odvolací súd zaviazal žalobcu trovy uhradiť na účet právnych zástupcov vedľajších účastníkov I. a II. postupom podľa ust. § 149 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.